

LETNA PROGRAMSKA SEJA OK SZDL

Pobude za nadaljnje delo

Veliko razmišljanj in pobud, ki so tehtno dopolnile program dela OK SZDL za prihodnje leto, kakor tudi poročilo za letošnje opravljeno obdobje, sta glavni značilnosti letošnje letne programske seje OK SZDL. Izrečena so bila mnenja in ugotovitve, da je bila občinska konferenca v tem letu nosilka nekaterih pomembnih akcij. To so bile predvsem skupščinske volitve, razprava o kritični analizi delovanja političnega sistema socialističnega samoupravljanja, razprave o delu in vlogi Zveze komunistov v socialistični zvezi ter priprave za izvedbo četrtega samoprispevka. Zato ni slučaj, da je nekaj nalog ostalo odprtih za prihodnje leto, vendar pa ni bilo zadolžitve, za katero bi lahko rekli, da ji nismo posvetili vsaj delne pozornosti.

Vsebinsko smiselne so bile razprave vseh predstavnikov krajevnih konferenc in predsednikov delovnih teles pri predsedstvu OK SZDL, kar je dalo pripravljenu poročilo in programski smernicam le še večji akcijski poudarek.

Ponovno je bil izpostavljen problem financiranja krajevnih skupnosti, saj bi z večjimi denarnimi sredstvi lahko »povabili« na javne razprave (zbornice krajanov) slehernega krajana. Prav nič manjši ni problem opravljanja nalog s področja ljudske obrambe in družbene samozaščite, saj sedaj skoraj vse breme pada na tajnike krajevnih skupnosti.

Razprave so bile nedvomno kritične, pokazale so na prave probleme, katere bo občinska konferenca vnesla v svoj program dela za prihodnje obdobje ter jih skušala na primeren način razrešiti.

Predstavnik OO ZKB NOV Alojz Škufca je umestno prenesel mnenje svojega predsedstva, ki smatra, da morajo biti moralno etične vrednote NOB veliko bolj poudarjene predvsem pri mlajši generaciji, na kar se je navezovala tudi

razprava predsednice sveta za razvijanje in ohranjanje revolucionarnih tradicij Slavice Kumar.

Razprava Emila Cesarja, predsednika KO za zgodovino je bil prikaz že nekajletnega dela na tem področju, ki je raziskovalnega značaja in se v celoti navezuje na prenašanje tradicij in pravičnega zapisa naše polpretekle zgodovine. Predsednik sveta za komunalno in stanovanjsko politiko Janez Čebulj in Maks Klanšek, predsednik sveta za pospeševanje turizma sta ob zaključku naprav ugotavljala, da je prav dejavnost SZDL tako razvejena, da pod njegovo okrilje lahko pripnemo vrsto problemov, ki so v pristojnosti reševanja raznih strokovnih služb, žal pa tega ne opravijo, zato se na koncu posamezniki zatekajo prav na SZDL v upanju, da bodo tudi našli rešitev; kratko malo, pojavlja se problem, »da vsi delamo vse«. Na problem varstva okolja moramo vsekakor navezati razpravo Marjanca Weber, predsednice sveta za družbeno-ekonomsko odnose, ki si je v svojih programih zadal tudi problem varstva okolja in preprečevanja nadaljnjega onesnaževanja vode, tal in zraka.

Po tako razvejeni razpravi, ki je bila dobra in predvsem zanimiva, pa se je ponovno potrdilo dejstvo, da je SZDL odražala frontni značaj dela, da je širina njenega dela zelo raznolika, kar pomeni, da vsa načela naše predhodnice, OF v celoti tudi izpolnjuje.

Seveda pa je bila osnovna razprava na tej letni seji občinske konference namenjena oceni neuspešnega izida referendumov o uvedbi četrtega samoprispevka v Ljubljani. Na podlagi ocen tako iz KK SZDL kot tudi iz ostalih »frontnih« delov SZDL je konferenca tudi sprejela stališča, ki jih po sklepu predsedstva OK SZDL Ljubljana Vič-Rudnik v našem glasilu tudi v celoti objavljamo.

Konferenca SZDL o neizglasovanem samoprispevku

Občinska konferenca SZDL Ljubljana Vič-Rudnik je na svoji seji dne 15. decembra 1986 obravnavala oceno vzrokov in ugotovitev ob negativnem izidu referendumov o uvedbi IV. samoprispevka v Ljubljani in na podlagi poročila predsednika OK SZDL Ljubljana Vič-Rudnik, poročila OS ZSS in razprave na seji sprejela naslednje UGOTOVITVE IN STALIŠČA

1. V poročilu in razpravi so delegati konference ocenili lastno delo, aktivnosti vseh frontnih delov in še posebej delo krajevnih konferenc SZDL. Pri tem so ugotovili, da je rezultat aktivnosti organizacije SZDL visoka udeležba na referendumu, v ce-

lotnih aktivnostih pa so prišle do izraza vse slabosti s katerimi se socialistična zveza srečuje pri delu v krajevnih skupnostih, zlasti mestnih KS.

Tako v večini krajevnih skupnosti nismo razvili uličnih odborov SZDL ali še niso ustanovljeni ali ne delujejo, ali pa še ni v zadostni meri zaživel krajevna samouprava.

2. Konferenca je ocenila, da so v večini krajevnih skupnosti aktivisti SZDL svoje naloge opravljali in s tem prispevali svoj delež in prispevek v pripravah na referendum. Še posebej je poudariti, da so bila vsa volišča primerno pripravljena in da so bile vse operativne izvedbene naloge opravljene dobro. Za

to gre tem aktivistom zahvala, kljub negativnemu izidu glasovanja.

3. Pri oceni vzrokov za negativni izid referendumov je konferenca izpostavila predvsem:

- v javnih razpravah nismo prisluhnili nekaterim zahtevam, ki jih ni bilo malo, ter o izdelavi prioritete investicij, finančna konstrukcija programa pa je bila vse do referendumu nejasna;

- kljub širokemu negativnemu mnenju in nasprotovanju k dodatnemu predlogu programa (vodohram na grajskem hribu in kanalizacijski kolektor A 4), kar se je odrazilo tudi na naši skupščini (DPZ), podpora ni bila dana, a je kljub temu kasneje bil sprejet v osnovni program;

- glede informiranja in propagande menimo, da zasluži vsa pohvalo občinsko glasilu Naša komuna, ki se je pravočasno vključila z vsemi razpoložljivimi informacijami; da pa z ostalimi t. j. tisk in RTV v celoti ne moremo biti zadovoljni. Posebno je motila antipropaganda revija Mladine, Radio Študent in ekološka skupina pri MK ZSMS Ljubljana, ter izjave nekaterih odgovornih delavcev v zvezi s pripravo projektivnih (ne)rešitev Smelat-a, kakor tudi izjave posameznih vodilnih delavcev;

- iz zapisnikov KK SZDL ugotavljamo, da je na takšen rezultat v precejšnji meri vplivalo razpoloženje delovnih ljudi in občanov glede na problematično ekonomsko situacijo - mišljene so težke ekonomske razmere, predvsem pa podražitev artiklov in storitev ter omejevanje izplačil OD;

- iz javnih razprav in zapisnikov jasno izhaja, da krajanje niso zoper samoprispevek ampak proti razvejenemu programu, kakršnega niso želeli. Res pa je tudi to, da niso zoper reševanja ekoloških problemov, saj se vsi skupaj zavedamo, da jih bo potrebno čimprej rešiti, če ne drugače pa s sistemsko zbranimi sredstvi;

- stališče OK SZDL je, da aktivisti v javnih razpravah niso mogli odigrati svoje vloge v celoti v krajevnih skupnostih ob vodenju javnih razprav, ker so se sami znašli v vlogi poslušalcev in razlagalcev, že v naprej pripravljenega materiala;

- iz zapisnikov KK SZDL je tudi jasna ugotovitev, da je bil čas priprav prekratek, rokovnik opravljanja pa prenatrpan;

- ugotavljamo tudi, da mnenja in tolmačenje strokovnjakov glede pristopa k reševanju ekološke problematike niso bila enotna;

- strokovne službe izvajalke programa četrtega samoprispevka so se premalo zainteresirano obnašale, in v precej primerih slabo pripravile poljudne razlage ter se vključevale v javne razprave, kar je imelo za posledico delno negativni odziv na sam program;

- v javnih razpravah, ki so bile v večini primerov slabo obiskane, vsebina četrtega samoprispevka ni bila sprejeta kot primarno vprašanje delovnih ljudi in občanov v teh okoljih

- vzroke za neuspešni referendum kaže iskati predvsem v stalnem in nesankcioniranem povečanju razkoraka med dogovorjenim in izvajanim;

- nedoslednost se je pokazala že v sami razpravi tako v prvem, še bolj pa v drugem krogu, saj na

vrsto konkretnih vprašanj ni bilo ustreznih oz. utemeljenih odgovorov. Nezadovoljstvo občanov se že leta kopiči ob neresenih komunalnih problemih bivalnega okolja. Čeprav se sredstva zbirajo na različne načine, prevladuje mišljenje, da so nemalokrat nenamensko porabljena, kadar pa so namenjsko porabljena, pa ne dajejo pričakovanih učinkov;

- menimo, da je rezultat referendumov odziv na neuspešno oziroma neučinkovito reševanje problemov družbe kot celote, manj pa nestrinjanje z vsebino samega programa samoprispevka IV. Predsedstvo meni, da zaostrene gospodarske razmere niso poglaviti vzrok za negativni odziv gledano predvsem skozi prizmo obremenitve osebnih dohodkov, saj 1,5% prispevka zagotovo ne more ogroziti socialne varnosti večine zaposlenih. Nadalje OK SZDL ocenjuje, da so tudi metode dela ob takšnih akcijah česu in razmeram neprimerne, saj se nismo poslužili (kljub nekaterim opozorilom) sodobnih metod komuniciranja. OK SZDL meni, da mora biti celovita ocena predstavljena širši javnosti in hkrati predstavljati osnovo za nadaljnje politično delo. Omenjena kritična ocena mora pomeniti tudi preobrat v načinu dela predvsem pa sankcioniranju tistih, ki dogovorjenega ne izvajajo;

- iz zbirne poročila o glasovanju na referendumu da uvedbo četrtega samoprispevka ugotavljamo, da je bila udeležba v vaških in primestnih krajevnih skupnostih precej čez 80% dočim v mestnih KS pod 70%, čeprav iz programa izhaja, da bi mestne KS vsaj posredno pridobile več ob ugodnem izidu referendumu;

- rezultate izida v nobenem primeru ne smemo poenostavljati, kajti problematika je zelo kompleksna in pereča. Ugotavljamo veliko neurejenost komunalne problematike v številnih krajevnih skupnostih kar pomeni, da se na terenu soočamo s premalo odgovornim odnosom komunalnih služb do reševanja te problematike ter lastnega dela.

4. Konferenca ugotavlja, da glasovanje proti uvedbi samoprispevka ni glasovanje proti samoupravljanju. Zavedamo se, da se s krepitvijo demokratičnih družbenih odnosov moramo posloviti od logike, da vse kar se predlaga, mora biti sprejeto. Te spremene razmere smo ugotavljali ob volitvah in jih ocenili kot pozitiven proces. Moramo se tudi navaditi na »ne« in »proti«, drugače bomo živeli v zmoti, da vse kar se pripravi in se da v javno razpravo - na neposredno odločanje, je najboljši in nedotakljivo. Moramo se usposobiti kot socialistična zveza in kot družba, da tisto, kar dajemo v neposredno odločanje in na referendum, gradimo javno in argumentirano toliko časa, da je sprejemljivo za večino tistih, ki bodo odločali.

5. Na konferenci so delegati ponovno opozorili na pomanjkljivo delovanje SIS materialne proizvodnje, predvsem na delo organizacij združenega dela s področja komunalnega in stanovanjskega gospodarstva. Konferenca tudi podpira razmišljanja, da je v bodoče potreben pri sprejemanju odločitev o materialnih obveznostih odločanja na skupščinah praviloma dvofazen postopek.

LETNA SEJA OBČINSKEGA SINDIKALNEGA SVETA

Čas zahteva pošteno besedo in dejanja

Zelo dobra je bila udeležba (to za pet sej sindikalnega sveta v tem letu sicer ni bila odlika) na letni seji občinskega sindikalnega sveta 17. decembra, ko so delegati pravzaprav podali obračun svojega dela o iztekajočem se letu.

Kar precej kritično samokritični je bil pristop pri obravnavi sindikalnega dela. Pa ne zato, da ne bi sindikati v tem letu uresničili zadanih nalog in aktivnosti, temveč zgolj z vidika še boljšega dela. Sindikalni aktivisti namreč ocenjujejo, da so vse preveč vpeti v forumsko delo, primanjkuje jim akcije, smelosti in doslednejšega dela. Na izpostavljen vprašanja kje iskati vzroke je bilo v razpravi poudarjenih precej razlogov. Med bistvenimi sta predvsem dva. Spričo razmeroma zahtevne vloge, ki jo imajo v osmih organizacijah sindikatov tako člani izvršnih odborov, kot tudi predsedniki, bo treba nujno pristopiti k dodatnemu usposabljanju in izobraževanju sindikalnih aktivistov, saj je treba biti marsikdaj izjemno dobro podkovani, ko se v združenem delu razpravlja o uresničevanju družbenoekonomskih nalog pa tudi

o samoupravni organiziranosti. Tako je menil tudi Maks Močnik. Rudi Rojc pa je še posebej podčrtal razsežnost trenutne družbenoekonomske situacije za katero je značilno, da imajo delavci vse manj vpliva na pogoje v katerih ustvarjajo dohodek, temu primerna pa je samoupravna organiziranost pa tudi aktivnost sindikata.

Iskreana, pa čeprav malce trda beseda Jožeta Andrašca, da je enkrat za vselej treba stopiti na prste vsem pojavom lažne solidarnosti in dati dejansko veljavno proizvodnemu delu je naletela na aplavz vseh prisotnih. Jože Sojer se je zavel za obliko problematskih sej tudi v delovanju sindikalne organizacije. Tako bomo bolj pritegnili naše aktiviste, bolj bomo usposobljeni in dorečeni v svojih pogledih, lažje pa se bomo tudi zoperstavljali številnemu birokratskemu razvozlavanju problemov naše družbe. Več razpravljalcev je dalo tudi poudarek večji povezanosti sindikalnih organizacij z delegati, tako bomo ojačali delegatski sistem in bolj učinkovito skušali vplivati na posamezne rešitve.

Ob vsem tem pa ne gre prezreti tudi nekaj

tehtnih misli iz uvoda predsednika občinskega sindikalnega sveta Igorja Vidriha, ki jih navajamo:

»Današnje družbenoekonomske razmere ne dovoljujejo več omahovanja, hladne preračunljivosti, taktiziranja ali izmikavanja. Bolj kot kdaj zahtevamo odprto, pošteno besedo, predvsem pa dejanja ...

Nemalokrat si v zadnjem času članstvo postavlja vprašanje, kakšen je ta naš sindikat in koliko je učinkovit ... Odgovor je čeprav na prvi pogled demagoški, zelo preprost in resničen. Sindikat, na vseh nivojih je takšen kakršno je članstvo, učinkovit pa toliko, kolikor je volje in hotenja po izboljšanju, odkritem in trdem delu, navkljub vsem težavam s katerimi se srečujemo ...

V letošnjem letu je od 179 osnovnih organizacij sindikata izvedlo letne članske sestanke le 82 00 ZS. Menim, da je ta številka dovolj zgovorna ... Ni čutiti, da se OO ZS posvečajo resničnim problemom, ki tarejo delavca kot posameznika in OZD kot celoto ... Vse prevečkrat je izvršni odbor sindikata merilo dela osnovne organizacije, namesto obratno ... Opredelimo si konkretne naloge, takšne, katerih realizacija bo pomenila kakovosten premik v našem delu in doprinesla k hitrejšemu razvoju samoupravne socialistične družbe.«

Na osnovi poročila, uvodne besede in razprave so člani občinskega sindikalnega sveta sprejeli tudi programske usmeritve dela občinskega sindikalnega sveta in njegovih organov za leto 1987.

Občinski sindikalni svet pa je imenoval Majo Kavca za sekretarja na področje razvoja samoupravljanja in socialne politike v OS ZSS.

ŽIRIJA ZA PODELITEV PRIZNANJ IN NAGRAD OBČINE LJUBLJANA VIČ-RUDNIK

objavlja

RAZPIS ZA PODELITEV PRIZNANJ IN NAGRAD OBČINE LJUBLJANA VIČ-RUDNIK V LETU 1987

V skladu z odlokom o priznanjih in nagradah občine Ljubljana Vič-Rudnik podeli skupščina občine Ljubljana Vič-Rudnik vsako leto ob praznovanju občinskega praznika - 27. aprila

- priznanja občine za posebne uspehe, dosežene na področju gospodarstva, znanosti, družbenih, samoupravnih, političnih in drugih dejavnosti, pomembnih za razvoj in ugled občine in

- nagrade občine za izjemni prispevek na področju družbenega in gospodarskega življenja v občini.

Predlog za podelitev priznanja in nagrade občine mora vsebovati poleg podatkov o kandidatu, opis dela in aktivnosti, zaradi katerega je kandidat predlagan, navedbo prejetih odlikovanj in drugih družbenih priznanj ter druge podatke, ki lahko pripomorejo k vsestranski in objektivni oceni predloga.

Predloge za priznanja in nagrade občine lahko dostavijo žiriji temeljne in druge samoupravne organizacije in skupnosti, družbenopolitične in družbene organizacije, društva, delovni ljudje in občani.

Predlogi za podelitev priznanj in nagrad morajo biti predloženi žiriji najkasneje do 12. marca 1987 na naslov: Skupščina občine Ljubljana Vič-Rudnik, Žirijska za podelitev priznanj in nagrad, Ljubljana, Trg MDB 7.

Predloge, prispele po navedenem datumu, žirijska ne bo upoštevala.

Informacije daje tajnik žirijske za podelitev priznanj in nagrad občine Ljubljana Vič-Rudnik (tel. 223-486).

ŽIRIJA ZA PODELITEV PRIZNANJ IN NAGRAD OBČINE LJUBLJANA VIČ-RUDNIK

Odlikovanja borcem Šercerjeve brigade in delavcem Surovine

Na svečanosti v delovni organizaciji Surovina TOZD Ljubljana je 6. decembra predsednik občinske skupščine vročil trem delavcem visoka odlikovanja s katerimi jih je za uspešno delo odlikovalo Predsedstvo SFRJ. Tako je Dušan Šepic prejel Red dela z zlatim vencem, Alojzija Dolanc - Red dela s srebrnim vencem in Haso Harabaš Medaljo dela.

Slovesno pa je bilo tudi 10. decembra v

prostorih občinske skupščine. Peter Vrhuč je štirim borcem Šercerjeve brigade podelil visoka državna odlikovanja, ki so jih prejeli za dolgoletno aktivno družbenopolitično delo. Zvonko Faleskini je prejel Red republike s srebrnim vencem, Justin Ciglar, Maks Kump in Avgust Mamilovič pa Red republike z bronastim vencem.